

Lovforslag nr. L 152. Fremsat den 1. februar 1979 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsmiljø

(Stoffer og materialer, arbejdsmiljørådet, bidrag til arbejdsmiljøfondet, tavshedspligt).

§ 1.

I lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø som ændret ved lov nr. 158 af 12. april 1978 foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4) kapitel 8 om stoffer og materialer,«

2. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. Med henblik på at forebygge og imødegå sundheds- og ulykkesskader i arbejdsmiljøet kan arbejdsministeren fastsætte regler om, at den, der fremstiller eller importerer et stof eller materiale, skal foretage undersøgelser eller fremskaffe fornøden dokumentation for allerede foretagne undersøgelser og indgive anmeldelse. Der kan herunder fastsættes regler for alle stoffer og materialer, for enkelte stoffer og materialer, for bestemte grupper af stoffer og materialer eller for stoffer og materialer til særlige anvendelser.

Stk. 2. Det kan fastsættes, at anmeldelsen skal indeholde:

- 1) Oplysninger om forhold, som har betydning for vurdering af stoffets eller materialets egenskaber og virkninger, herunder om det har egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed.
- 2) Forslag til klassificering, emballering og mærkning.
- 3) Oplysninger om forebyggende foranstaltninger, der effektivt sikrer de beskæftigede mod forringelse af sikkerhed og sundhed.

Stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at nye stoffer og materialer tidligst må tages i brug en måned efter anmeldelsen. Denne frist skal kunne forlænges for tilfælde, hvor anmeldelsen er mangelfuld eller fejlagtig, således at stoffet eller materialet tidligst må tages i brug en måned efter, at de oplysninger, anmeldelsen skal indeholde, er modtaget.

Stk. 4. Arbejdsministeren fastsætter regler om oprettelse, drift og brug af et register for stoffer og materialer.

§ 49 b. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske datablade og lignende, som udsendes af fremstillere eller importører af stoffer og materialer, skal indeholde alle væsentlige oplysninger om stoffets eller materialets virkninger på sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet.

§ 49 c. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at et stof eller materiale, der kan være farligt for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes, hvis det kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at stoffer og materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes til bestemte formål eller inden for særlige områder, før arbejdstilsynets udtalelse eller godkendelse foreligger.«

3. I § 67, stk. 1, ændres »11« til »12« og »9« til »10«.

4. I § 67, stk. 2, ændres i 1. pkt. »1 de offentligt ansatte« til: »2 de offentligt ansatte« og i 2. pkt. »1 det offentlige« til: »2 det offentlige«.

5. § 67, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»En af repræsentanterne for arbejdsgiverne indstilles dog af finansministeren, og en indstilles af Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune og Frederiksberg kommune i fællesskab«.

6. § 68, stk. 2-5, affattes således:

»Stk. 2. Fondets midler tilvejebringes ved bidrag fra staten, fra de forsikringsselskaber, der er godkendt til tegning af arbejdsskade-forsikring, samt fra de kommuner og arbejdsgivere, der ikke har tegnet forsikring efter loven om arbejdsskade-forsikring, jfr. dennes § 41 og § 68, stk. 1.

Stk. 3. Bidragene udgør årlig 30 mill. kr., der reguleres af arbejdsministeren efter indstilling fra arbejdsmiljørådet og tilslutning fra folketingets finansudvalg.

Stk. 4. Statens bidrag beregnes som en an-

del af det samlede bidrag svarende til den andel, de statsansatte udgør af det samlede antal arbejdstagere inden for lovens område. Forsikringsselskabernes bidrag fordeles på de enkelte selskaber i forhold til præmieindtægt af pligtig arbejdsskade-forsikring i det regnskabsår, fordelingen vedrører. For kommuner og arbejdsgivere, der ikke har tegnet forsikring, fastsættes bidraget i forhold til et af sikringsstyrelsen skønsmæssigt beregnet præmiebeløb svarende til den pågældendes risiko efter loven om arbejdsskade-forsikring.

Stk. 5. Til dækning af bidraget til arbejdsmiljøfondet kan forsikringsselskaberne forhøje præmierne for lovpligtig arbejdsskade-forsikring forholdsmæssigt uanset de truffne forsikringsaftaler.«

7. § 79, stk. 1 affattes således:

»Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter §§ 13-14 og kap. 11-14, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet tavshedspligt efter borgerlig straffelovs § 152 og § 264 b.«

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Til nr. 1 og 2

Almindelige bemærkninger

Med lov af 23. december 1975 om arbejdsmiljø blev det ved § 34 indført, at leverandørers, planlægges og rådgiveres m. fl.s pligter skulle omfatte stoffer og materialer med egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed og sundhed. Endvidere blev der i §§ 48 og 49 indført hjemmel til, at der kan fastsættes nærmere regler om bl. a. fremstilling af sådanne stoffer og materialer, deres emballering, mærkning, oplagring, transport og anvendelse.

Siden arbejdsmiljølovens vedtagelse i 1975 er der inden for området stoffer og materialer sket en stadig udvikling af mere eller mindre farlige stoffer og materialer. Samtidig har der været en voksende erkendelse i befolkningen af problemets omfang, og som følge heraf et voksende krav om indgreb fra myndighedernes side.

Behovet for at opnå bedre kontrol ved fremstilling, import og anvendelse af stoffer og materialer er indenfor de senere år erkendt i alle industrilande. Det er endvidere erkendt, at intet land er i stand til på egen hånd at tilvejebringe den hertil nødvendige erfaring og viden. Det internationale samarbejde er derfor under stærk udvikling, og det danske arbejdstilsyn og andre myndigheder og institutioner deltager i dette samarbejde såvel på nordisk plan som gennem De europæiske fællesskaber (EF) og Den internationale arbejdsorganisation (ILO). Af særlig aktual interesse er i denne forbindelse et forslag til udbygning af EF-rådets direktiv af 27. juni 1967 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer med regler om undersøgelse og anmeldelse af alle nye kemiske stoffer til de nationale myndigheder og derigennem til de andre medlemsstater.

Det kan også nævnes, at USA i en lov om indseende med giftige stoffer har prioriteret indsatsen omkring eksisterende stoffer meget højt. Loven fastsætter kriterier og procedurer for myndighedernes udvælgelse af eksisterende stofgrupper, som af

fremstillere og importører skal undersøges for sundheds- og miljøvirkninger.

Under denne udvikling er det blevet klart, at den danske lovgivning ikke er fyldestgørende. Sideløbende med, at miljøministeriet har forberedt en samling og udbygning af den derunder hørende lovgivning i et forslag til lov om kemiske stoffer og produkter, der angår almindelig beskyttelse af brugere og det ydre miljø, har arbejdsministeriet udarbejdet nærværende forslag til udbygning af arbejdsmiljølovens bestemmelser om stoffer og materialer til beskyttelse af arbejdsmiljøet. Det to lovgivninger skal støtte og supplere hinanden. For at lette samarbejdet og undgå dobbeltarbejde såvel for administrationen som for virksomheder, organisationer og andre, har arbejdsministeriet og miljøministeriet aftalt etablering af et koordineringsudvalg mellem de to ministerier. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget til lov om kemiske stoffer og produkter. Arbejdsministeriet vil foranledige, at den indflydelse, der er tillagt arbejdsmiljørådet efter arbejdsmiljølovens § 66, sikres i denne sammenhæng.

Sigtet med lovgivningen er at skabe et bedre grundlag for gradvis at nå frem til det mål, der blev opstillet allerede i forarbejderne til arbejdsmiljøloven, nemlig at intet stof eller materiale anvendes i produktionen, før dets virkning på den menneskelige organisme er klarlagt. Forebyggende foranstaltninger skal sættes ind på det tidligst mulige stadium – så vidt muligt inden stofferne når ud på arbejdspladserne.

Forslaget går ud på at skabe bedre mulighed for at pålægge dem, der fremstiller eller importerer stoffer og materialer, at foretage undersøgelser og indgive anmeldelse herom til arbejdstilsynet (arbejdsmiljøinstituttet), hvor de skal indgå i et register for stoffer og materialer. Det skal endvidere skabe hjemmel til at skærpe oplysningspligten i forhold til brugerne og til at indføre en ordning om udtalelse eller godkendelse fra arbejdstilsynet om stoffer og materialer i særlige tilfælde på linje med de regler, der allerede findes vedrørende forhåndsgodkendelse af arbejdsprocesser, arbejdsste-

der og tekniske hjælpemidler. Samtidig findes det nødvendigt at tydeliggøre den pligt, brugerne af stoffer og materialer har til at erstatte farlige med ufarlige eller mindre farlige stoffer og materialer. Nærmere regler vedrørende gennemførelsen af substitutionsprincippet vil blive fastsat i henhold til bestemmelsen.

I overensstemmelse med arbejdsmiljølovens almindelige karakter af rammelov er ændringerne udformet som bemyndigelser. Det har også været nødvendigt, fordi de nærmere regler skal kunne tilpasses hurtigt og smidigt til det nævnte samarbejde både på nationalt og på internationalt plan.

Flere af rammebestemmelserne i lovforslaget kan udfyldes med store økonomiske konsekvenser for virksomhederne til følge. Der må derfor ved udfyldelsen af rammebestemmelserne tages hensyn til tilsvarende regler i udlandet.

Forslaget er tiltrådt af arbejdsmiljørådet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De foreslåede nye bestemmelser om anmeldelse og registrering m. v. af stoffer og materialer i arbejdslivet er udelukkende bemyndigelser for arbejdsministeren til at fastsætte regler. Der opstår derfor først økonomiske og administrative konsekvenser efterhånden som bemyndigelserne udnyttes. Dette sker efter reglen i § 66, under medvirken af arbejdsmiljørådet, hvor arbejdsmarkedets parter er repræsenterede.

Afgørende for, i hvilken takt bemyndigelserne udnyttes, vil være dels konkret behov for hurtigt at få oversigt over og nærmere viden om bestemte grupper af stoffer og materialer, dels hvilke informationer der kan modtages fra forskellige eksisterende inden- og udenlandske myndigheder, institutter m. v. og fra virksomheder efter den påbegyndte frivillige indsamling af oplysninger. Ressourcebehovet vil endvidere afhænge af, hvor intensiv anmeldelses- og registreringssystemet skal være for det enkelte emne, d.v.s. hvor mange oplysninger, man tilstræber at samle vedrørende det enkelte stof eller stofområde.

Disse spørgsmål kan først besvares efterhånden, som der gennemføres en egentlig planlægning på grundlag af den foreslåede lovhjemmel. Heri indgår resultatet af det igangværende udvalgsarbejde om opbygningen af et register og arbejdsmiljørådets arbejde med regler om stoffer og materialer i henhold til lovens § 49. Det er meget begrænset, hvilke oplysninger der kan gives på forhånd, fordi der er tale om et område, hvor arbejdstilsynets og

virksomhedernes erfaringer hidtil har været spredte.

Af disse grunde er det ikke muligt på forhånd at give en detaljeret redegørelse for de økonomiske og administrative konsekvenser af dette lovforslag.

Umiddelbart bliver der tale om etablering af et sekretariat til den egentlige planlægning af såvel anmeldelsesordningen som EDB-registret. Det betyder også, at de nedenfor anførte udgiftsskøn ikke kan anses for endelige, men kan tages op til vurdering og forhandling af de bevillende myndigheder, efterhånden som opbygningen skrider frem. Herved kan der tages hensyn til resultaterne af den løbende vurdering og koordinering af ressourcindsatsen, sæm vil ske med miljøministeriet, jfr. nedenfor.

Planlægningsfasen må påregnes gradvis at gå over i en indkøringsfase. Det må påregnes, at systemet vil modtage de første anmeldelser i henhold til den lov om kemiske stoffer og produkter, som miljøministeren har forelagt, i forbindelse med lovens ikrafttræden 1. april 1980. Derfor skal planlægningen allerede nogen tid før være ført frem til et stade, hvor der kan træffes beslutninger om registrets oprettelse. Derefter må planlægningen imidlertid fortsætte med spørgsmål vedrørende overførelse af data fra andre inden- og udenlandske registre, vedrørende proceduren for vurdering af registrets oplysninger med henblik på evt. regulerende foranstaltninger og spørgsmål vedrørende registrets brug i øvrigt af de berettigede myndigheder m. v.

Registerfunktionen påregnes som varig ordning etableret som en afdeling på arbejdsmiljøinstituttet. Efter et foreløbigt skøn opbygges denne afdeling over en 3-årig periode til i alt 20-30 medarbejdere. Der er herved taget hensyn til, at registret skal modtage anmeldelser og andre oplysninger og bearbejde dem til indførelse i registret. Der er desuden taget hensyn til, at der er tale om et fælles register for miljøstyrelsen og arbejdstilsynet. Den senere vurdering af oplysningerne i arbejdsmiljøinstituttet vil først og fremmest tage sigte på stoffernes virkning i arbejdsmiljøet. Til denne vurdering påregnes over en 3-årig periode at skulle anvendes 20-30 nye medarbejdere, som overvejende skal tilknyttes den kemiske og toksikologiske afdeling på arbejdsmiljøinstituttet. Tilsvarende vurdering med sigte på det almindelige forbrug og det ydre miljø forudsættes at foregå i miljøministeriets regi. Om ressourcebehovet hertil henvises til beregningerne i forslaget til lov om kemiske stoffer og produkter.

Det må dog bemærkes, at den planlagte koordinering mellem arbejdsministeriet og miljøministeriet i høj grad også skal tage sigte på at udnytte de eksisterende og fremtidige ressourcer så rationelt som muligt, uanset under hvilket ministerium de administrativt er placerede. Der vil derfor i samarbejde med miljøministeriet løbende blive foretaget en grundig vurdering af ressourceindsatsen og en koordinering af ressourcerne med henblik på den optimale samfundsmæssige udnyttelse af disse.

For arbejdstilsynet indebærer anmeldelsessystemet og registret samt godkendelsesbestemmelsen mulighed for en stærkere udvikling i det forebyggende arbejde med skadelige påvirkninger fra stoffer og materialer end ellers påregnet. Det giver sig udslag i intensivering af regelarbejdet og i konkret vejledning til virksomheder og organisationer på grundlag af det øgede informationsmateriale, herunder besvarelse af forespørgsler fra fremstillere, importører og brugere af stoffer og materialer og fra sikkerhedsorganisationer og bedriftssundheds-tjenester. Der bliver endvidere tale om nye funktioner i forbindelse med godkendelser og udtalelser om konkrete stoffer og materialer. Hertil kommer kontrollen med, at de nye regler m. v. overholdes.

I direktoratet for arbejdstilsynet må der derfor oprettes et særligt kontor til at varetage de centrale opgaver. Det påregnes bemandet med 17 akademiske og 8 kontoruddannede medarbejdere, i alt 25. I tilsynskredsene må der ansættes yderligere 15 tilsynsførende og 7 kontoruddannede, i alt 22.

De samlede udgifter er herefter skønnet til i 1979 ca. 3 mill. kr. For 1980 skønnes udgifterne til ca. 7 mill. kr., for 1981 til ca. 10 mill. kr. og for 1982 til ca. 14 mill. kr. (1978-prisniveauet). Heri er medregnet udgifter til etablering af EDB-system og løbende EDB-udgifter samt udgifter til erhvervelse af oplysninger fra fremmede registre og anden dokumentation.

Specielle bemærkninger

Til § 2, stk. 3, nr. 4

Ændringen indebærer, at de under nr. 2 foreslåede nye bestemmelser §§ 49 a-c kommer til at omfatte samme område som de eksisterende bestemmelser om stoffer og materialer i § 34 og §§ 48 og 49, jfr. foran under de almindelige bemærkninger om afgrænsningen til den af miljøministeren foreslåede lovgivning om kemiske stoffer og produkter.

Til § 49 a.

Formålet med denne bestemmelse er at skabe klar hjemmel for et anmeldelses- og registrerings-system for stoffer og materialer.

Loven indeholder i forvejen i § 30, stk. 3, sammenholdt med §§ 34 og 35 en vis pligt for importører og fremstillere af stoffer og materialer til at foretage undersøgelser og prøver, enten efter krav fra arbejdstilsynet, eller fordi forholdene i øvrigt giver anledning dertil, men denne bestemmelse angår ligesom kap. 8 kun stoffer og materialer, som man ved kan være farlige eller kan forringe sikkerhed og sundhed. Det er imidlertid nødvendigt for arbejdstilsynet at kunne indkræve oplysninger i videre omfang for at kunne bedømme, hvilket behov der er for at fastsætte regler efter § 49 og opbygge et stofregister med bred viden om stofferne i arbejdsmiljøet.

Det er fundet rigtigst at lægge anmeldelsespligten på den, der fremstiller eller importerer fremfor på arbejdsgiveren eller andre brugere af stoffet, fordi det er fremstilleren eller importøren, der må antages bedst at kende stoffet og dets eventuelle farlige egenskaber. Dette svarer til oplysningspligten for leverandøren i § 30, jfr. § 34.

I § 22, stk. 2, nr. 3, er der i forvejen en pligt for arbejdsgivere til at give oplysninger om stoffer og materialer til statistisk brug.

Viden om, at et stof er undersøgt forsvarligt og ikke fundet farligt i bestemte henseender, kan være af lige så stor betydning i arbejdstilsynets vejlednings- og tilsynsarbejde som viden om, at der er konstateret farlige egenskaber.

Det tilføjes, at forpligtelsen til anmeldelse efter arbejdsmiljøloven ikke udelukker en tilsvarende forpligtelse til anmeldelse efter den foreslåede lov om kemiske stoffer og produkter.

ad stk. 1. Bestemmelsen giver hjemmel til at fastsætte regler om, at enhver fremstiller eller importør af stoffer og materialer skal foretage undersøgelser og indgive anmeldelse herom til arbejdstilsynet.

Det fremgår af bemærkningerne til arbejdsmiljølovens § 48, at stoffer og materialer kan være faste, flydende og luftformige, og at materialer kan foreligge som råvarer, mellemprodukter o. l., bestemt til anvendelse ved arbejde, f. eks. til videreforarbejdning.

I forbindelse med indførelse af en pligt til at anmelde stoffer og materialer er det fundet ønskeligt nærmere at fastlægge disse begreber. Ved stoffer forstås grundstoffer og deres kemiske forbindelser, således som de forekommer naturligt eller industrielt fremstillet. Materialer kan bl. a. forelig-

ge som opløsninger og som faste, flydende eller luftformige blandinger af to eller flere stoffer.

Da det ikke vil være muligt straks fra ordningens start at administrere en ordning, hvorefter der kræves undersøgelser og anmeldelser vedrørende alle stoffer og materialer, må der foretages en prioritering af områder, hvor der ud fra arbejdsmiljøhensyn er et særligt behov for systematisk indsamling af oplysninger gennem et anmeldelsessystem. Det må i den forbindelse afgøres, på hvilket stadium anmeldelse skal ske: Under udviklingen af stoffet, ved planlægningen eller påbegyndelsen af en egentlig produktion eller først ved markedsføring eller anvendelse af stoffet. Afgørelsen må bero på de konkrete omstændigheder og det nærmere formål med at kræve anmeldelse, f. eks. behovet for sikkerhedsforanstaltninger under produktionen eller for udstedelse af særregler om brugen. De nærmere regler herom fastsættes i en bekendtgørelse.

Det kan således være ønskeligt at få kendskab til alle de steder, hvor et bestemt stof med farlige egenskaber produceres eller anvendes, for at kunne føre særligt tilsyn med den måde, det anvendes på.

Det kan også være en gruppe af stoffer, som man har mistanke til, eller hvoraf nogle men ikke alle har visse farlige egenskaber. Her kan en almindelig anmeldelsespligt have til formål at skille farlige fra ufarlige eller at nuancere vejledninger, forbud eller beskyttelsesforanstaltninger.

Endvidere kan det være ønskeligt at få kendskab til alle de stoffer og materialer, der anvendes inden for en bestemt gren af arbejdslivet eller bestemte processer, for at kunne lokalisere konstaterede gener til bestemte stoffer eller processer.

Endelig er det nødvendigt, at der indføres en anmeldelsespligt for alle sådanne stoffer og materialer, der ikke tidligere har været kendt eller anvendt, eller som anvendes til et andet formål, end det hidtil kendte.

Den etapevise udbygning af anmeldelsessystemet vil ske løbende efter drøftelser i arbejdsmiljørådet, hvor arbejdsmarkedets parter og sundhedsstyrelsen er repræsenterede, og hvor miljøstyrelsen deltager med en repræsentant uden stemmeret.

ad stk. 2.1. For at arbejdstilsynet skal kunne tage stilling til, hvilke egenskaber og virkninger et stof eller materiale har i fremstillingsprocessen eller under brugen m. v., er det først og fremmest nødvendigt, at man har oplysning om dets kemiske sammensætning (dets identitet). Myndighederne skal altså ikke være henvist til gennem måske omfattende og kostbare analyser selv at skaffe sig

viden herom. Derimod kan det naturligvis være påkrævet i et vist omfang at kontrollere oplysningerne ved egne undersøgelser.

Af hensyn til en systematisk indretning af registret, der opbygges i samarbejde med miljøministeriet, må lægges vægt på tilvejebringelse af en vis basisviden udmøntet i et standardiseret anmeldelseskema. Den nærmere udformning heraf er under overvejelse i et udvalg med repræsentanter for arbejdstilsynet og miljøstyrelsen. Der tilstræbes her et enstrengt anmeldelsessystem efter lovgivningen om kemiske stoffer og produkter under miljøministeriet og efter lovgivningen om stoffer og materialer i arbejdsmiljøet under arbejdsministeriet, således at det undgås at kræve anmeldelse til flere nationale registre. På tilsvarende måde arbejder man på EF-plan på et forenklet system, idet anmeldelse i ét EF-land af nyt stof skal gælde som anmeldelse i alle EF-lande.

En væsentlig del af oplysningerne skal angå egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed. Hertil hører dokumentation for resultatet af undersøgelser, som fremstilleren eller importøren skal foretage eller lade foretage i overensstemmelse med den bestemmelse, der er foreslået i stk. 1 og den hjemmel, der allerede findes i lovens § 30, stk. 3, jfr. §§ 34 og 35.

Kravene om oplysninger må søges tilpasset det internationale samarbejde, der gør det muligt at udnytte faglig viden og ekspertise på tværs af landegrænser. Det kan således oplyses, at de minimumskrav til undersøgelser af nye markedsførte stoffer, som drøftes i EF (forslag til 6. ændring af direktiv af 27. juni 1967), er følgende:

Undersøgelser på dyr af:

- 1) stoffets akutte giftighed,
- 2) stoffets allergifremkaldende virkninger,
- 3) stoffets hudirriterende og øjenirriterende virkninger,
- 4) stoffets virkninger ved gentagen påvirkning i mindre doser over en 4-ugers periode (subakut undersøgelse).

Herudover vil der blive stillet krav om korttidsundersøgelser til indikation af stoffets mulige påvirkninger af arveanlæg og kræftfremkaldende virkninger samt undersøgelser, der kan belyse stoffets virkninger i det ydre miljø.

Da det er uvist, hvornår direktivforslaget vedtages, skal den gradvise udvikling af anmeldelsespligtens indhold og omfang søges tilpasset udviklingen i øvrige lande på tilsvarende arbejdsmiljøniveau.

Kravene til omfanget og graden af dokumentation efter arbejdsmiljøloven vil dog i de nærmere regler blive afpasset efter behovet, således at anmelderne ikke bebyrdes unødvendigt. Ved krav om anmeldelse af eksisterende stoffer må der tages hensyn til den tid, det tager at fremskaffe fornøden dokumentation.

ad stk. 2.2. Ligesom det er naturligt, at det er den, der vil fremstille eller importere et stof eller materiale, der er nærmest til at undersøge dets egenskaber, er det også fundet naturligt, at der skal være mulighed for at pålægge den pågældende at komme med forslag til klassificering, emballering og mærkning.

Grundlaget herfor skal først og fremmest være det almindelige system, der er fastlagt i giftlovgivningen, eller som bliver fastlagt efter det forslag til lov om kemiske stoffer og produkter, som er fremsat af miljøministeren, og som i høj grad er baseret på regler, der udarbejdes i De europæiske fællesskaber, men der kan også blive tale om specielle forskrifter af hensyn til forholdene i arbejdsmiljøet.

I øvrigt vil der blive fastsat nærmere regler efter arbejdsmiljølovens § 49.

ad stk. 2.3. Det påhviler efter § 30, stk. 1, jfr. § 34, leverandører af stoffer og materialer at sørge for, at nødvendige og let forståelige brugsanvisninger følger med ved leveringen. Det er i forlængelse heraf, at det skal kunne pålægges fremstilleren eller importøren at give oplysninger om forebyggende foranstaltninger i anmeldelsen. Det må bero på en konkret vurdering ved fastsættelsen af de nærmere regler, hvor vidtgående denne forpligtelse skal være. Udgangspunktet for forpligtelsens omfang må være, at fremstilleren eller importøren skal give de anvisninger, som omfatter brugen af stoffet eller materialet under normale omstændigheder. Det påhviler brugeren – og det vil i denne forbindelse først og fremmest sige arbejdsgiveren – at sikre sig, at stoffet og materialet i den konkrete situation kan anvendes sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jfr. § 48, stk. 1.

ad stk. 3. I tilfælde, hvor en anmeldelse drejer sig om fremstilling eller import af et nyt stof eller materiale, kan det være nødvendigt at give arbejdstilsynet en frist til at foretage en første gennemgang af anmeldelsen, således at anmeldelse med åbenbare mangler kan blive kasseret som uacceptabel.

Fristen skal give arbejdstilsynet mulighed for at påse, at kravene til anmeldelsen, herunder den nødvendige dokumentation, er opfyldt. Der er således ikke tale om en godkendelse.

En anmeldelse, som findes mangelfuld, kan i øvrigt f. eks. give anledning til, at der nedlægges forbud imod fremstillingen eller anvendelse af stoffet eller materialet, indtil de nødvendige oplysninger er tilvejebragt. Denne bestemmelse berører ikke reglen i § 84 om, at der kan fastsættes straf for overtrædelse af reglerne.

ad stk. 4. Anmeldelsen af nye stoffer og materialer og den gradvise anmeldelse af eksisterende stoffer og materialer danner basis for opbygningen af et centralt stofregister.

Registret tænkes oprettet på arbejdsmiljøinstituttet i forlængelse af den indsamling af oplysninger om stoffer i arbejdsmiljøet, som dette institut allerede i nogen tid har gennemført. Et fylldigt stofregister er et uundværligt redskab for instituttets virksomhed som det faglige samlingspunkt for arbejdsmedicinske og arbejdshygiejniske aktiviteter. Samtidig ligger det inden for instituttets naturlige arbejdsopgaver at vurdere indkomne oplysninger og bearbejde dem til indpasning i registret og til videre brug i arbejdstilsynets regulararbejde og vejledning af og kontrol med virksomheder, organisationer m. v.

Stofregistret i arbejdsmiljøinstituttet er ikke tænkt kun at skulle optage oplysninger fra arbejdstilsynets anmeldelsessystem, men også fra anmeldelsessystemet efter det forslag til lov om kemiske stoffer og produkter, som er fremsat af miljøministeren. Registret skal indrettes med henblik på at kunne tilgode det anmeldelsessystem inden for De europæiske fællesskaber, der er under behandling i en arbejdsgruppe under EF's ministerråd.

Registret må kunne anvendes effektivt af de myndigheder og andre berettigede, f. eks. Rigshospitalets giftinformationscentral, som har brug for dets informationer.

Det vil sige, at såvel miljøministeriet som arbejdsministeriet vil have adgang til alle fællesregistrets oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver.

Samtidig må det dog sikres, at de fabrikanthemmeligheder, som registret indeholder, beskyttes effektivt overfor uvedkommende. Derfor bør kun et begrænset antal personer have direkte adgang til registrets oplysninger.

De stoffer og materialer, der på kortere sigt skal registreres ud fra arbejdsmiljøhensyn, er:

- 1) stoffer og materialer, der allerede er omfattet af en obligatorisk anmeldelsespligt, d.v.s. polyurethan- og epoxyprodukter, jfr. Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 486 af 5. oktober 1978,
- 2) stoffer og materialer, om hvilke der på frivillig basis indhentes oplysninger, dels gennem videreførelsen af den hidtidige registrering på Arbejdstiløjnstitutet, dels ved modtagelse af datamateriale, tilvejebragt ved undersøgelser m. v.,
- 3) stoffer og materialer, der vil blive omfattet af anmeldelsespligten efter regler i henhold til § 49 a, stk. 1,
- 4) oplysninger om stoffer og materialer som led i udveksling med nationale og internationale myndigheder og institutioner (danske, nordiske, EF, ILO m. v.).

Et register af denne art vil typisk for nye stoffer indeholde oplysninger om følgende:

- identifikation af producent/importør
- fremstillingsmetoder
- handelsnavne
- stofidentifikation, sammensætning, renhed m. v.
- detektions- og bestemmelsesmetoder
- anvendelsesområder
- substitutionsmuligheder
- produktionens/importens omfang
- sikkerhedsforanstaltninger ved oplagring, håndtering, brand m. v.
- fysisk-kemiske egenskaber
- toksicitet
- data om hygiejniske grænseværdier
- data om mutagenitet, carcinogenitet, reproduktion og teratogenitet
- eventuelle data om humantoksicitet
- metoder til uskadeliggørelse
- klassificering, emballering og mærkning
- litteraturreferencer, dokumentationsmateriale m. v.

Registret vil for stoffer, som allerede forekommer i arbejdsmiljøet (gamle stoffer), typisk indeholde oplysninger om identifikation af producent/importør, handelsnavne, stof-identifikation, stofsammensætning. Disse oplysninger kan danne basis for indhentning af yderligere data, hvor hensyn til sikkerhed og sundhed kræver det, bl. a. i overensstemmelse med, hvad der er nævnt foran om data vedrørende nye stoffer.

Registret vil i øvrigt træffe aftale om udveksling af oplysninger med udenlandske registre; navnlig må ECDIN (Environmental Chemicals Data and Information Network) projektet forudses at blive

en væsentlig baggrundskilde til fremskaffelse af mere detaljerede oplysninger.

Registret skal herudover opbygge en samling af erfaringsmateriale af arbejdsmiljømæssig art.

Opbygningen kan foretages etapevis på flere måder, f. eks. således:

- 1) stoffer og materialer, som har vist sig at være skadelige for sundheden,
- 2) stoffer og materialer, der anvendes i en bestemt branche, f. eks. skotøjsindustrien eller den kemiske industri,
- 3) stoffer og materialer, der anvendes i bestemte arbejdsprocesser i flere brancher, eller
- 4) anvendelse af organiske opløsningsmidler til bestemte formål, f. eks. lakfjernere.

Til § 49 b.

Medens § 49 a omhandler oplysninger til myndighederne, drejer denne bestemmelse sig om oplysninger til brugerne.

Bestemmelsen giver hjemmel til at pålægge fremstillere eller importører af farlige stoffer og materialer en pligt til, såfremt de udsender tekniske datablade og lignende, da at sørge for, at disse indeholder oplysninger om, hvilke foranstaltninger der bør eller skal træffes for at forebygge eller imødegå risiko i forbindelse med stoffets opbevaring, transport, anvendelse, blanding med andre stoffer eller destruktion.

Til § 49 c.

ad stk. 1. Det her udtrykte princip (»substitutionsprincippet«) var hjemlet i den tidligere lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 13, nr. 19, der er opretholdt ved bekendtgørelse nr. 321 af 21. juni 1977 om regler, der med mindre ændringer forbliver i kraft efter arbejdsmiljølovens ikrafttræden, jfr. arbejdsmiljølovens § 89, stk. 2. Da der har været rejst tvivl om, hvorvidt den omstændighed, at princippet ikke er udtalt i arbejdsmiljøloven, betyder, at det ikke længere kan gøres gældende i administrative bestemmelser, findes det hensigtsmæssigt at optage en udtrykkelig bestemmelse herom ved dette forslag.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der fastsættes regler om, at stoffer og materialer, som frembyder sikkerhedsmæssige eller sundhedsmæssige problemer, skal substitueres med andre mindre farlige materialer, såfremt sådanne materialer med tilsvarende tekniske egenskaber eksisterer, og såfremt disse kan bringes i anvendelse på rimelig måde.

Bestemmelsen er navnlig tænkt anvendt over for arbejdsgivere, der står over for valget mellem flere stoffer, der hver for sig er egnede til det aktuelle formål, men som har forskellige egenskaber i relation til sikkerhed og sundhed dels under den pågældende arbejdsproces, dels under efterfølgende brug, vedligeholdelse m. m. Arbejdsgiveren skal da vælge det, der er mindst farligt. Ved denne afvejning skal arbejdsgiveren vælge det stof eller materiale, som kræver mindst generende beskyttelsesudstyr for de beskæftigede, uanset om det alt i alt bliver noget dyrere for ham. I afvejningen indgår tillige stoffets farlighed, og at der ikke pålægges arbejdsgiveren urimelige udgifter.

Det er arbejdsministeriets opfattelse, at dette princip har almen gyldighed for hele lovens område. For kapitel 5 om arbejdets udførelse, kapitel 6 om arbejdsstedets indretning og kapitel 7 om tekniske hjælpemidler følger dette princip af kravene om, at forholdene skal være sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

Princippet er i sin generelle form indføjet i § 7 i bekendtgørelse nr. 501 af 5. oktober 1978 om projekterendes og rådgiveres pligter m. v. efter lov om arbejdsmiljø.

Selv et udførligt projekt vil som regel give den, der skal føre projektet ud i livet, et vist spillerum for valg af materialer. For i nogen grad at kunne sikre, at sådanne valg træffes under hensyntagen til substitutionsprincippet er det fundet nødvendigt at foreslå en hjemmel, der giver mulighed for at bemyndige direktøren for arbejdstilsynet til på det tidligst mulige tidspunkt i et bygge- og anlægsarbejde at give pålæg om, at bestemte stoffer og materialer ikke må indgå i projektet, og eventuelt rådgive om erstatningsmuligheder. Det tilstræbes hermed også at sikre, at de principper for valg af stoffer og materialer, der lægges til grund er i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens krav. Det forventes, at man herved vil tilskynde til, at producenter bestræber sig på at udvikle mindre farlige stoffer og materialer.

ad stk. 2. Regler om forelæggelse for arbejdstilsynet af planer for arbejdsprocesser m. v., arbejdssteder og tekniske hjælpemidler findes i §§ 44, 46 og 49. I forarbejderne til loven og i besvarelse af spørgsmål fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg er anført, hvorfor tilsvarende regler ikke er indeholdt i kap. 3 om stoffer og materialer.

Når der nu foreslås adgang til at indføre en sådan udtalelses- og godkendelsesordning skyldes det dels, at arbejdstilsynet og arbejdsmiljøinstituttet er udbygget væsentligt og navnlig hvad angår den medicinske og kemiske ekspertise, dels at ord-

ningen er en naturlig konsekvens af de øvrige ændringer.

Anmeldessystemet, databladene og substitutionsprincippet bygger først og fremmest på ansvar for fremstiller og importør med hensyn til at undersøge, vurdere og give oplysning om de stoffer og materialer, der fremstilles, men det må forudses, at dette i nogle tilfælde ikke er fuldt betryggende. Risikoen i forbindelse med nogle stoffer kan være så stor, at det er naturligt, at myndighederne går ind, ikke kun med en efterfølgende kontrol men med en vurdering af stoffet, før produktion eller import påbegyndes eller stoffet tages i brug.

Det kan f. eks. vise sig hensigtsmæssigt at foreskrive, at kun godkendte stoffer, der er optaget på en af arbejdstilsynet udsendt liste, må anvendes til bestemte formål.

Til nr. 3-5.

Den offentlige sektor udgør en stigende del af arbejdsmarkedet. Ved udgangen af 1977 var der således 696.650 offentligt ansatte, svarende til godt en fjerdedel af den samlede arbejdsstyrke på ca. 2.6 millioner mennesker. Det er derfor fundet påkrævet at styrke repræsentationen i arbejdsmiljørådet for denne sektor ved udvidelse af antallet af medlemmer med 1 for de offentlige arbejdsgivere, staten og kommunerne, og 1 for de offentligt ansatte.

Det nye medlem for de ansatte er tiltænkt Akademikernes Centralorganisation, der ikke tidligere har været repræsenteret i arbejdsmiljørådet. AC har nu knap 100.000 medlemmer, hvoraf en betydelig del er offentligt ansatte.

Det nye medlem for arbejdsgiverne gør det muligt at give en plads til hver af de to dele af den offentlige sektor, staten og kommunerne, der hidtil har instillet et medlem i fællesskab.

Ændringen medfører ikke økonomiske konsekvenser.

Til nr. 6.

Ændringerne er hovedsagelig af redaktionel karakter som en følge af, at ulykkesforsikringsloven er erstattet af lov nr. 79 af 8. marts 1978 om arbejdsskadeforsikring.

Ved ændringen af stk. 3 er de nu uaktuelle bestemmelser om bidragenes størrelse for 1977 og 1978 udeladt.

Ved ændringen af stk. 4 fremrykkes beregningsgrundlaget fra det forløbne regnskabsår til det

regnskabsår, påligningen vedrører, for at tilgodese, at bidragene beregnes på grundlag af den aktuelle præmieindtægt. Efter de gældende regler kan ændringer i præmieindtægten medføre urimelige fordele for forsikringselskaber med stigende portefølje og tilsvarende ulemper for selskaber med faldende portefølje. Ændringen er tiltrådt af sikringsstyrelsen og repræsentanter for forsikringselskaberne.

Ændringerne medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for staten eller arbejdsmiljøfondet.

Til nr. 7.

Ved forslaget tilsigtes dels en udvidelse af den personkreds, der er omfattet af tavshedspligten, dels en begrænsning af de forhold tavshedspligten angår.

Den gældende bestemmelse omfatter kun personer, der udøver opgaver efter lovens kapitel 13, det vil sige først og fremmest arbejdstilsynets medarbejdere. Arbejdsmiljøloven indebærer imidlertid, at andre grupper i betydeligt omfang inddrages i varetagelse af opgaver efter loven. Det gælder dem, der deltager i bedriftssundhedstjenesten, branchesikkerhedsrådene, arbejdsmiljørådet, arbejdsmiljøfondet eller i påbudte arbejdsmedicinske, arbejds-hygieniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene i arbejdsmiljøet.

Nogle af disse grupper er undergivet en straf-sanktioneret tavshedspligt direkte i medfør af straffelovens § 152 og § 264 b, og i andre tilfælde er der i adgangen til at fastsætte administrative bestemmelser hjemmel til at pålægge en sådan pligt, men det må dog anses for mere hensigtsmæssigt at få fastslået en ensartet tavshedspligt for alle, der har opgaver efter arbejdsmiljøloven. Det udelukkes ikke hermed administrativt at supplere denne almindelige regel med særlige regler for enkelte grupper, således som det er tilfældet ved § 79, stk. 2 for arbejdstilsynets medarbejdere og ved bekendtgørelsen om bedriftssundhedstjenesten.

Med hensyn til tavshedspligtens omfang indebærer den gældende bestemmelse efter sin ordlyd, at arbejdstilsynets medarbejdere skal hemmeligholde alt, hvad de bliver vidende om igennem deres arbejde.

Dette er en videre tavshedspligt end nødvendigt, og det harmonerer ikke med lovens sigte imod inddragelse af bredere kredse i bestræbelserne for at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø gennem samarbejde med de ansatte i virksomhederne, deres sikkerhedsrepræsentanter og tillids-

mænd og arbejdsmarkedets organisationer og gennem offentlig debat om arbejdsmiljøspørgsmål. Der må skabes mulighed for, at der i videst muligt omfang kan ske udveksling af alle de informationer, der er nødvendige for, at de enkelte grupper kan løse deres opgaver på et forsvarligt grundlag. Tavshedspligten bør derfor kun omfatte forhold, der har berettiget krav på hemmeligholdelse.

Det må dog understreges, at den foreslåede ændring af bestemmelsen fortsat sikrer, at de, der er omfattet af tavshedspligten er afskåret fra at videregive oplysninger af den karakter, som efter straffelovens § 152 og § 264 b bør behandles fortroligt. Det vil normalt bero på en konkret vurdering, hvorvidt en oplysning bør have krav på hemmeligholdelse. I praksis vil det betyde, at f. eks. oplysninger om bedrifts- eller fabrikmæssige forhold, der har væsentlig økonomisk eller konkurrencemæssig betydning for en virksomhed, samt oplysninger om privatlivet tilhørende forhold, skal behandles fortroligt. En generel vejledning vil kunne findes i offentlighedslovens bestemmelser om forhold og oplysninger, der er undtaget fra offentlighed. I øvrigt kan der i administrative bestemmelser, tjenestebefalinger m. v. fastsættes regler om, hvad tavshedspligten skal omfatte.

Der vil ofte være behov for en konkret bedømmelse af, om et forhold har krav på hemmeligholdelse. I sådanne tilfælde vil det være rimeligt, at der, inden afgørelse træffes, indhentes en udtalelse fra den, hvis interesse kan være til hinder for, at begæringen om information imødekommes. Dette er i overensstemmelse med justitsministeriets vejledning af 10. november 1970 om lov om offentlighed i forvaltningen. En tilsvarende vejledning agtes udsendt efter denne lov.

Personer, som afgiver oplysninger, de er pålagt at afgive efter arbejdsmiljøloven, er berettiget til at tilkendegive, hvilke oplysninger der efter deres opfattelse bør være undergivet tavshedspligt. Afgørelser om tavshedspligt kan påklages efter arbejdsmiljølovens almindelige regler.

En tilsvarende problematik inden for miljøbeskyttelsen har medført, at tavshedspligtbestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 85 er ændret ved lov nr. 107 af 29. marts 1978. Af hensyn til det nære samarbejde der må være imellem de myndigheder med flere, der administrerer lovgivningen henholdsvis for det ydre miljø og arbejdsmiljøet, er det mest hensigtsmæssigt, at udførelsen af tavshedspligten bliver den samme. Dette er yderligere en begrundelse for nærværende forslag.

For de enkelte grupper, der kommer ind under bestemmelsen i § 79, stk. 1, kan anføres følgende konsekvenser:

1. Arbejdsmiljørådets medlemmer, tilforordnede, sekretærer, samt udvalgsmedlemmer og sagkyndige inden for rådets medlemskreds: En regel om tavshedspligt med hensyn til de forhold, der kommer til deres kundskab under rådets arbejde er optaget i rådets forretningsorden, jfr. bekendtgørelse nr. 642 af 23. december 1977, § 17. Denne regel udfylder således hemmelighedsbegrebet i straffelovens § 152 og § 264 b for denne gruppe.

2. Arbejdsmiljøfondets bestyrelse, forretningsfører og øvrige personale: Der er ikke fastsat nogen almindelig tavshedspligt, men der er behov herfor under hensyn til det nære samarbejde med arbejdstilsynet og arbejdsmiljørådet.

3. Bedriftssundhedstjenestens personale: I bekendtgørelse nr. 288 af 22. juni 1978 om bedriftssundhedstjeneste § 18, jfr. 27, stk. 2, er der særlige regler om tavshedspligt med strafsanktion. Der vil fortsat være behov for at bevare den særligt strenge bestemmelse om personlige oplysninger fra helbredsundersøgelser med videre.

4. Branchesikkerhedsrådenes medlemmer, konsulenter og eventuelt andet personale: Der er ikke faste regler i bekendtgørelsen om branchesikkerhedsråd, og det er næppe ganske klart, om de kan anses for direkte omfattet af straffeloven, men af hensyn til samarbejdet med arbejdstilsynet og virksomhederne m. v. er det hensigtsmæssigt at bringe dem ind under lovens almindelige tavshedspligt. Såfremt der opstår tvivl om indholdet af forpligtelsen, kan der foretages en præcisering i bekendtgørelsen.

5. Andre, der yder bistand til udøvelse af opgaver efter de nævnte lovbestemmelser, for eksempel kontaktgrupper ved tilsynskredsene for bygge- og anlægssektoren, kontaktudvalg om bedriftssundhedstjeneste og deltagere i arbejdsmedicinske og arbejdshygiejniske undersøgelser m. v. efter kap. 11.

Af hensyn til samarbejdsmulighederne findes det nødvendigt at inddrage også sådanne personer, som yder bistand til løsning af opgaver efter arbejdsmiljøloven under den almindelige tavshedspligt, uanset at deres medvirken ikke i alle tilfælde har karakter af egentlige offentlige hverv.

Medlemmer af virksomhedernes sikkerhedsorganisation efter kap. 2 vil derimod ikke blive inddraget under lovens strafsanktionerede tavshedspligtsbestemmelse.

Der gælder for sikkerhedsrepræsentanterne og arbejdslederne m. fl. i den interne sikkerhedsorganisation en vis privatretlig diskretionsforpligtigelse som en udtrykkelig eller stiltiende følge af ansættelsesaftalen. De ansatte må i den udstrækning, arbejdsgiveren har en anerkendelsesværdig interesse deri, som følge heraf iagttage tavshed med hensyn til de forhold, de bliver bekendt med i kraft af arbejdet, og som de må indse ikke bør videregives.

For så vidt angår arbejdsgiverens tekniske og merkantile interesser er tavshedspligten i øvrigt nedfældet i markedsføringslovens § 9, stk. 2, der er sanktioneret med straf i lovens § 19, stk. 5.

Det er derfor ikke fundet påkrævet at indføre en særlig, strafsanktioneret diskretionspligt for deltagerne i den interne sikkerhedsorganisation.

Forslaget er tiltrådt af arbejdsmiljørådet.

Forslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget.*

1. § 2, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4) kap. 8 om stoffer og materialer,«

Stk. 3. Følgende bestemmelser omfatter også arbejde, der ikke udføres for en arbejdsgiver, samt det arbejde, der er nævnt i stk. 2:

- 1) § 20 om flere arbejdsgivere m.v. på samme arbejdssted, §§ 30–36 om leverandører m. fl. og § 37 om bygherrer m.v.,
- 2) §§ 38 og 39, for så vidt angår de i § 39, stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede arbejder, samt § 41,
- 3) §§ 45–47 om tekniske hjælpemidler m.v.,
- 4) §§ 48–49 om stoffer og materialer,
- 5) § 58 om vejtransport.

2. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. Med henblik på at forebygge og imødegå sundheds- og ulykkesskader i arbejdsmiljøet kan arbejdsministeren fastsætte regler om, at den, der fremstiller eller importerer et stof eller materiale, skal foretage undersøgelser eller fremskaffe fornøden dokumentation for allerede foretagne undersøgelser og indgive anmeldelse. Der kan herunder fastsættes regler for alle stoffer og materialer, for enkelte stoffer og materialer, for bestemte grupper af stoffer og materialer eller for stoffer og materialer til særlige anvendelser.

Stk. 2. Det kan fastsættes, at anmeldelsen skal indeholde:

- 1) Oplysninger om forhold, som har betydning for vurdering af stoffets eller materialets egenskaber og virkninger, herunder om det har egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed.
- 2) Forslag til klassificering, emballering og mærkning.
- 3) Oplysninger om forebyggende foranstaltninger, der effektivt sikrer de beskæftigede

de mod forringelse af sikkerhed og sundhed.

Stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at nye stoffer og materialer tidligst må tages i brug en måned efter anmeldelsen. Denne frist skal kunne forlænges for tilfælde, hvor anmeldelsen er mangelfuld eller fejlagtig, således at stoffet eller materialet tidligst må tages i brug en måned efter, at de oplysninger, anmeldelsen skal indeholde, er modtaget.

Stk. 4. Arbejdsministeren fastsætter regler om oprettelse, drift og brug af et register for stoffer og materialer.

§ 49 b. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske datablade og lignende, som udsendes af fremstillere eller importører af stoffer og materialer, skal indeholde alle væsentlige oplysninger om stoffets eller materialets virkninger på sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet.

§ 49 c. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at et stof eller materiale, der kan være farligt for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes, hvis det kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at stoffer og materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes til bestemte formål eller inden for særlige områder, før arbejdstilsynets udtalelse eller godkendelse foreligger.«

3. I § 67, stk. 1, ændres »11« til »12« og »9« til »10«.

§ 67. Arbejdsmiljørådet består af en formand,

11 repræsentanter for de ansatte, 9 repræsentanter for arbejdsgiverne, en læge og en videnskabelig medarbejder ved Danmarks tekniske højskole. Arbejdsministeren udnævner rådets formand og øvrige medlemmer og stedfortrædere for disse.

4. I § 67, stk. 2, ændres i 1. pkt. »1 de offentligt ansatte« til: »2 de offentligt ansatte« og i 2. pkt. »1 det offentlige« til: »2 det offentlige«.

Stk. 2. Af repræsentanterne for de ansatte skal 3 repræsentere industri og transport, 2 håndværk, 2 landbrug, 1 handel, 1 de tekniske funktionærer, 1 de merkantile funktionærer og 1 de offentligt ansatte. Af repræsentanterne for arbejdsgiverne skal 3 repræsentere industri og transport, 2 håndværk, 2 landbrug, 1 handel og 1 det offentlige.

5. § 67, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»En af repræsentanterne for arbejdsgiverne indstilles dog af finansministeren, og en indstilles af Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune og Frederiksberg kommune i fællesskab«.

Stk. 3. Repræsentanterne og stedfortrædere indstilles af de mest repræsentative organisationer inden for hver gruppe. En af repræsentanterne for arbejdsgiverne indstilles dog af finansministeren efter samråd med Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner. Lægen og en stedfortræder for ham indstilles af sundhedsstyrelsen. Den videnskabelige medarbejder ved Danmarks tekniske højskole indstilles af denne.

6. § 68, stk. 2-5, affattes således:

»Stk. 2. Fondets midler tilvejebringes ved bidrag fra staten, fra de forsikringsselskaber, der er godkendt til tegning af arbejdsskade-forsikring, samt fra de kommuner og arbejdsgivere, der ikke har tegnet forsikring efter loven om arbejdsskade-forsikring, jfr. dennes § 41, og § 68, stk. 1.

Stk. 3. Bidragene udgør årlig 30 mill. kr., der reguleres af arbejdsministeren efter ind-

stilling fra arbejdsmiljørådet og med tilslutning fra folketingets finansudvalg.

Stk. 4. Statens bidrag beregnes som en andel af det samlede bidrag svarende til den andel, de statsansatte udgør af det samlede antal arbejdstagere inden for lovens område. Forsikringsselskabernes bidrag fordeles på de enkelte selskaber i forhold til deres præmie-indtægt af pligtig arbejdsskade-forsikring i det regnskabsår, påligningen vedrører. For kommuner og arbejdsgivere, der ikke har tegnet forsikring, fastsættes bidraget i forhold til et af sikringsstyrelsen skønsmæssigt beregnet præmiebeløb svarende til den pågældendes risiko efter loven om arbejdsskade-forsikring.

Stk. 5. Til dækning af bidraget til arbejdsmiljøfondet kan forsikringsselskaberne forhøje præmierne for lovpligtig arbejdsskade-forsikring forholdsmæssigt uanset de truffe forsikringsaftaler.«

Stk. 2. Fondets midler tilvejebringes ved bidrag fra staten, de ulykkesforsikringsselskaber, der er anerkendt efter ulykkesforsikringsloven, samt fra kommuner og arbejdsgivere, der er fritaget for lovpligtig ulykkesforsikring.

Stk. 3. Bidragene udgør 7,5 mill. kr. for tiden 1. juli-31. december 1977. I 1978 udgør bidragene 22 mill. kr. Fra 1. januar 1979 udgør bidragene årlig 30. mill. kr., der reguleres af arbejdsministeren efter indstilling fra arbejdsmiljørådet og med tilslutning fra folketingets finansudvalg.

Stk. 4. Den del af bidraget, de i stk. 2 nævnte ulykkesforsikringsselskaber, kommuner og arbejdsgivere skal betale, pålignes i forhold til de bidragspligtiges præmieindtægt i det forløbne regnskabsår af pligtig ulykkesforsikring eller, når forsikring ikke er tegnet, i forhold til et af sikringsstyrelsen skønsmæssigt beregnet præmiebeløb svarende til den pågældendes risiko efter ulykkesforsikringsloven. Statens bidrag beregnes som en andel af det samlede bidrag svarende til den andel, de statsansatte udgør af det samlede antal arbejdstagere.

Stk. 5. Til dækning af bidraget til arbejdsmiljøfondet kan ulykkesforsikringsselskaberne uanset de truffe forsikringsaftaler forholdsmæssigt forhøje præmierne for lovpligtig ulykkesforsikring bortset fra forsikring efter ulykkesforsikringslovens § 58.

7. § 79, stk. 1, affattes således:

»Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter §§ 13-14 og kap. 11-14, samt

enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet tavshedspligt efter borgerlig straffelovs § 152 og § 264 b.«

§ 79. Personer, der udøver opgaver efter kapi-

tel 13, er under ansvar efter borgerlig straffelovs § 152 og § 264 b forpligtet til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de igennem deres arbejde bliver vidende om.